

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

XI priores dies complectens

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1863

De S. Semeia Propheta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72708)

- S. Guithelinus, sive Guethelinus, vel Guithelmus, Londoniensis in Britannia Archiepiscopus, celebratur hoc die in Martyrologio Anglicano, et Ferrarii Catalogo. Eum Matthaus Westmonasteriensis ad an. 435, scientia et virtutibus insignem prædicat, recensetque labores pro afflictâ patria ab eo susceptos, uti et Galfredus Monumetensis lib. 6, cap. 4, et S. Radulphus Cestrensis lib. 4, cap. 33, Sigebertus editus a Laurentio de la Barre, aliique. Sed quia res ejus ætatis Britannicæ, ut sedis bellorum turbinibus involutæ, ita luce scriptorum fere caruerunt; ejus hic gesta prosequi minus licuit; præsertim quod Constantinum, quem ille inunxisset in Regem traditur, eum quidam esse volunt, qui invadens Imperium, a Ducibus Honorii an. Chr. 411, occisus refertur.
- S. Maximus Presbyter (non Episcopus, ut perperam quidam scripserunt) Ecclesiæ Juvaviensis; sive Salisburgensis, vir vitæ spiritualis (ut infra in S. Severini Noricorum Apostoli vita cap. 7, num. 32, dicitur) ab Herulis eam urbem incursione nocturna vastantibus, suspensus, a Radero Bavariæ sanctæ tom. 1, Martyris titulo ornatur. Quo die colatur, necdum comperimus.
- SS. LV Martyres Salisburgenses, socii S. Maximi cum eo trucidati, Salisburgi infra arcem in crypta subterranea servantur et coluntur, ut idem ibidem Raderus, Aveninus Annalium Boicorum l. 2. Hundius in Catal. Salisburgen. Episcopos. Braunerus lib. 4 Ann. Boiorum ex monumentis Ecclesiæ Salisburgensis. Sed, ut jam diximus, eorum nobis ignotus est natalis, ideo tantisper omittimus.
- Silvinus Presbyter Quintanensis castelli, vulgo Kunzen dicti, Beatus a Radero tom. 2 Bavariæ sanctæ appellatur, cum ex magno, inquit, vetusto, et nobili scriptore Eugippio passim viris doctis laudato, certo constat Cælestibus accensum. Aveninus lib. 2, tradit templum extare Quintanis, ubi humatus colitur D. Silvinus. Dies nos latet. Agit de eo Eugippius infra in vita S. Severini cap. 3, num. 24.
- Marcianus Presbyter monasterii S. Severini juxta Fabiana in Norico, laudatur infra pluribus in ejusdem S. Severini vita, ut cap. 4, n. 19, c. 10, n. 43, c. 12, n. 37. Radero Beatus dicitur, Divus Aventino. An colatur, et quo die, necdum comperimus.
- Paullinus Tiburniæ in Norico (non Reginoburgi in Rætia n) Episcopus, laudatur in ejusdem S. Severini vita cap. 7, n. 29, et 33, et a Radero tom. 2, Bavariæ sanctæ, qui et Beatum nuncupat; non tamen coli uspiam scribit.
- Lucillus Presbyter, S. Severino per familiaris, ut patet ex cap. 6, n. 27, et cap. 11, n. 50, ubi Sanctus appellatur ab Eugippio, a Radero Beatus; S. Severini reliquias in Italiam avexit, ut cap. 12, n. 33, Bruschius Fabianensem deinceps Episcopum factum scribit: quam temere, hinc conjici potest, quod an. Christi 311, scribens Eugippius, nunquam nisi Presbyterum eum vocat, quem an. 480, ut ex nu. 30, colligitur, decrepitum pæne fuisse significat. Ambrosius Staibanus memoria lapsus est, cum a Severino missum cum Maximo Salisburgum ad prædicandum, ibi a Barbaris e montis fastigio præcipitatum, ac deinde in crucem actum scribit: neque id habet Hundius, quem citat.
- Joannes Eremita Siculus, qui animam Dagoberti Regis Galliæ vidit a SS. Dionysio, Mauritio, Martino contra vim dæmonum defendi, ut refert Aimoinus lib. 4, cap. 34, ab Octavio Cajetano hic commemoratur. Necdum nobis constat eum uspiam coli.
- Petrus Episcopus Roskildensis, cognatus Regis Daniæ, dum cruce signatus pergît ad sepulchrum Domini, in Thosano Cisterciensium Monasterio juxta Brugas in Belgio, diem obiit, ut testatur Molanus in natalibus Sanctorum Belgii. Sanctus appellatur in Martyrologio Gallobelgico. Non tamen ei Brugis peculiaris ullus cultus habetur.
- Bernardus Ordinis Cisterciensis, ad monasterium, quod clam deseruerat, a Christo sibi apparente revocatus, ac deinceps penitentia et miraculis clarus memoratur, et Beatus appellatur a Chrysostomo Henriquez in Menolog. Cistercien. Inter pios eum recenset Saussaius.
- S. Julianus,
S. Basilissa, } Martyres. Menæa. Vide IX Januarii.
et Socii
- S. Waningus Confessor. Hugo Menard. Vide IX Januar.
S. Marcianus Presbyter Constantinopolitanus, celebratur hoc die in Anthologio Græcorum a Clemente VIII approbato. Vitam dabimus x Januar.
S. Leucius Brundisii. Martyrol. S. Hieronymi, de eo agemus xi Januar.
S. Fulgentius Astigitanus in Hispania Episcopus, frater SS. Leandri et Isidori, traditur in Thesaurio concionum Thomæ Trugilli hoc die obiisse. Non uno die ab Ecclesiis Hispaniæ colitur. De eo agemus xiv Januar.
S. Liberata Virgo et Martyr. ms. Florar. Segontina esse videtur, de qua xvi Januar.
S. Xenophon cum sociis. Anthologion Græcorum, et Ferrarius. Vitam dabimus xxvi Januar.
S. Claudius Apollinaris, Hierapolitanus in Asia Episcopus, celebratur hoc die in Martyrologio Romano. De eo agemus, quo die a plurimis Ecclesiis colitur, vii Febr.
S. Petrus Igneus S. R. E. Cardinalis Episcopus Albanensis, discipulus S. Joannis Gualberti, refertur hoc die a Ferrario, et Menardo, de eo agemus viii Febr.
S. Paulus Episcopus Virdunensis. ms. Kalendar. SS. Ord. S. Benedicti. Nos vii Febr.
Ermenfredus Episcopus Virdunensis. Ferrarius. Wion quoque Lib. 2. Ligni vitæ cap. 33, Sanctum appellat, uti et Andreas Saussaius, sed hic, quem potius sequimur. ix Febr.
SS. XL Martyres coluntur a quibusdam Ecclesiis hoc die, ut patet ex Calendario Mediolanensi an. 1560. excuso. De XL iis, qui Sebastæ in Armenia coronati sunt martyrio, agemus ix Martii.
Gudalus Confessor. David Camerarius. Si hic est S. Gudwalus Archiepiscopus, ejus vitam dabimus vi Junii.
S. Guillelmi Archiepiscopi Eboracensis translata hoc die reliquiæ an. MCLXXXV, ideoque hic ejus adscriptum Martyrologio Anglicano, et Ferrarii catalogo nomen. Colitur viii Junii.
S. Felix Episcopus Namnetensis obiit hoc die: sed, ut patet ex Breviario Namnetensi, colitur demum vii Julii.
S. Eucharius Episcopus. ms. S. Mariæ Ultrajecti. Colitur S. Eucharius Trevirensis Episcopus viii Decemb.

DE S. SEMEIA PROPHETA.

CIRCITER AN.
MUNDI
MMLXXX.
VIII JANUARIi.
Semeias re-
vocat Ro-
boamum a
conflictu.

Sanctum Prophetam Semeam Elamiten hodie celebrant Græci in Menæis. Is ipse est qui in vulgata editione Semeias, ab aliis Semeias appellatur. Hic cum ab Roboami imperio decem desc-

vissent Tribus, easque Roboamus numero coacto 180, millium exercitu, armis revocare cogitaret; a Deo missus obviam est Regi atque exercitui, jam Sichem oppido, ubi castra fixerat Jeroboamus rebellium Tribuum Dux, appropinquanti,

appropinquanti, atque ista jussu publice edicere: Non ascendetis, neque bellabitur contra fratres vestros filios Israel: revertatur vir in domum suam; a me enim factum est verbum hoc, permittente scilicet defectionem illam populi in ultionem scelerum Salomonis. Paruit ille intrepidus divino mandato: visque verbis illius addita divinitus est: nam audierunt sermonem Domini, ut 3 Reg. 12, 24, et 2, Paralip. 11, 4, dicitur, et reversi sunt de itinere sicut eis præceperat Dominus, nec perrexerunt contra Jeroboam.

Obedientia
Principum,
et Regis.

2 Egregie hæc Jacobus Salianus noster expendit tom. 4 Annalium veteris testamenti, ad an. Mundi 3061, nu. 4, et 3. Eximium plane, inquit, et admirabile Regis, et Principum ejus, et universi exercitus obedientiæ exemplum. Nam si rem ipsam intuemur; agebatur de re omnium maxima, de qua homines inter se contentiosissime decertare solent, eamque rebus omnibus anteferre, rati regnandi causa, ut aiebat cum Etheocle Julius Cæsar, jus omne violari posse, ceteris autem rebus pietatem colendam. Quanto hic magis ad bellum inflammabantur animi, cum ad commune illud Principum desiderium, vindictæ cupiditas et ignominia amissi regni accederet, quibus quasi gladiis ignis ille fodicaretur? Si gerendæ rei opportunitatem; collectus erat jam exercitus maximus atque validissimus, stabant in armis acies: si finem querimus; causam justam defendebant, injustam defectionem puniunt, ut merito victoriam sperare possent: si personam a bello revocantem; unus homo prohibebat, qui se Dei jussu loqui profitebatur, qui nullam pro se rationem, nullam causam, nullum miraculum præferbat. Quem plerique ut delirum senem, cum contumelia procul amandassent: imo et ut proditorem, et ab hostibus subornatum, male multatum in crucem egissent.

Regis pa-
tientia.

3 Quid ipse Rex Roboam, nonne admirabilem exhibet patientiam, animique demissionem? Qui ne verbo quidem uno contradicit Prophetæ: non opponit belli æquitatem; agi non de injuste acquirendo, sed juste recuperando regno. Non queritur injuriæ sibi factæ atrocitatem, ereptam maximi regni partem, interfectum quæstorem regium; se ipsum conviciis appetitum, et ad fugam compulsus. Non objicit collectum jam magno labore, magnisque sumptibus exercitum; si dimittatur, hostes in armis quamprimum fore, aut etiam jam esse, quireliquam regni partem eripiant.

Militum
animi divi-
nitus permoti.

4 Oportuit utique Deum totum exercitum a pugna

cupiditate divinitus avertere, metum et terrorem et victoriæ desperationem in corda eorum injicere, eisque certo persuadere se contra Deum ipsum, non contra homines pugnam capessere. Et huc videtur alludere Abia qui Roboamo patri successit in regnum, cum fatetur eum fuisse rudem, et corde pavido; ideoque neque Israelitis resistere potuisse. Accebat non ignotum Roboamo et Principibus Abiæ Silonitæ facinus et vaticinium. Nec forte miraculum aliquod defuit: quamquam et hæc ipsa tam inopinata cessatio ab armis, non exiguum prodigium fuisse videatur. Audierunt, ergo, sermonem Domini et reversi sunt de itinere, sicut præceperat eis Dominus.

EX VARIIS.

2 Paral. 13. 7.

3 Reg. 11.

5 Cum deinde in omne flagitium præceps iret cum Proceribus suis Roboamus, triennio post, irato Numine, ascendit, inquit sacer scriptor 2 Paralip. cap. 12, Sesac Rex Ægypti in Jerusalem (quia peccaverant Domino) cum mille ducentis curribus, et sexaginta millibus equitum: nec erat numerus vulgi quod venerat cum eo ex Ægypto, Libyes scilicet, et Troglodytæ, et Æthiopes. Cepitque civitates munitissimas in Juda, et venit usque in Jerusalem. Semeias autem Propheta ingressus est ad Roboam et Principes Juda, qui congregati fuerant in Jerusalem fugientes Sesac, dixitque ad eos: Vos reliquistis me, et ego reliqui vos in manu Sesac. Viri sancti aspectu et oratione contritii cum Rege Principes, Justus est, inquit, Dominus. Flexit ea submissio confessioque benignissimum Numen, ut tantisper furorem Ægyptii Regis compesceret, ne crudelius sæviret in populum, sed tributo urbi imposto, temploque ac regia spoliatis, domum abiret. Idque ab eodem denuntiatus est Semeia, divinatorum interprete judiciorum. Cumque vidisset Dominus, inquit Scriptura, quod humiliati essent, factus est sermo Domini ad Semeiam dicens: Quia humiliati sunt, non disperdam eos, daboque eis paucillum auxilii, et non stillabit furor meus super Jerusalem per manum Sesac. Verumtamen servient ei (pendendo nimirum tributo) ut sciant distantiam servitutis meæ et servitutis regni terrarum, etc.

Semeias in-
trepide impios
inceptat.

6 Cetera Semeiæ acta in obscuro sunt, nisi quod eum quædam scripsisse constat, de quibus 2 Paralip. 12, 15. Opera vero Roboam prima et novissima, scripta sunt in libris Semeiæ Prophetæ, et Ado Videntis, et diligenter exposita. Verum hi quoque libri, a Jacobo Bonfrerio nostro, Præloquoior. in Scriptur. cap. 6, sect. 2, sacris scriptis accensi, interciderunt.

Ejus scripta.

DE SANCTIS MARTYRIBUS

LUCIANO EPISC., MAXIMIANO PRESBYT.

JULIANO DIACONO BELLOVACI IN GALLIA BELGICA.

§ I. S. Luciani et sociorum celebris in sacris fastis memoria.

VIII JANUARI.
S. Lucianus
bellovacorum
Apostolus.

Bellovacii Gallia Belgicæ populi inter Somanam, Æsiam et Sequanam amnes, mareque Britannicum siti, Christiana religione a S. Luciano instituti sunt; quem quidam Presbyterum, ipsi, Episcopum fuisse asserunt, itaque a majoribus traditum. Quia de ejus ætate aliqua est inter Auctores controversia, ut § 2 dicemus, visum hic est Martyrologiorum, quæ eum celebrant, verba dare, aliquam fortassis lucem allatura. Ex his illud patebit alterum ejus sodalium Maximianum, Messianum, Massianum, Maxianum dici. Antonius Loiselius testatur Bellovacii, Messianum passim appellari, et in Martyrologio illius Ecclesiæ Messianum scribi.

2 Beda: Bellovaco sanctorum Martyrum Luciani

et Messiani. ms. Centulense, Bedæ præferens nomen, et ms. Ecclesiæ S. Mariæ Ultrajecti: Civitate Bellovaco sanctorum Martyrum Luciani, Maximiani (Ultraj. Massiani) et Juliani. ms. Ecclesiæ S. Lamberti Leodii, itidem sub Bedæ nomine: Belvaco Sanctorum Luciani Presbyteri, Maximiani, et Juliani Martyrum, Usuardus: Belvaco Sanctorum Martyrum Luciani Presbyteri, Maximiani, et Juliani: quorum Maximianus et Julianus primo a persecutoribus gladio puniti sunt. Deinde B. Lucianus post nimiam cædem, cum Christi nomen viva voce confiteri non metuisset, priorum sententiam et ipse accepit. Eadem habet Bellinus de Padua, et Martyrologium Romanum, nisi quod in hoc post illa, Deinde B. Lucianus, additur, qui cum S. Dionysio in Galliam venerat.

3 Ado: Belvaci Sanctorum Luciani et Messiani. Notherus: Melloacia (legendum, Belloaci) S. Luciani, socii

Ejus et socio-
rum nomina
in sacris ta-
bulis 8 Ja-
nuar.